

Dzieje Apostolskie

Rozdział 15

1. A niektórzy przyszedłszy z Żydowskiej ziemi, nauczali bracią: Iż jeśli się nie obrzeżecie wedle zwyczaju Mojżeszowego, nie możecie być zbawieni. 2. Gdy się tedy zastał rozruch niemały Pawłowi i Barnabaszowi przeciwko nim, postanowili, aby szli Paweł i Barnabasz i niektórzy inni z drugich do apostołów i do starszych do Jeruzalem, z strony sporu tego. 3. Oni tedy, prowadzeni od kościoła, przeszli Fenicją i Samarią, oznajmując nawrócenie poganów, i czynili wielką radość wszystkim braciej. 4. A gdy przyszli do Jeruzalem, przyjęci byli od kościoła i od apostołów i starszych, opowiadając, cokolwiek Bóg z nimi czynił. 5. A powstałi niektórzy z Sekty Faryzeuszów, którzy uwierzyli, mówiąc: Iż je potrzeba obrzezać, rozkazać też, żeby zachowali zakon Mojżeszów. 6. I zebrali się apostołowie i starszy wejrzeć w to słowo. 7. A gdy było wielkie gadanie, wstawszy Piotr, rzekł do nich: Mężowie bracia, wy wiecie, że od dawnych dni Bóg obrał między nami, aby przez usta moje Poganie słuchali słowa Ewangelii i wierzyli. 8. A Bóg, który zna serca, dał świadectwo dawszy im Ducha Ś. jako i nam, 9. i nie uczynił żadnej różnicy między nami i nimi, wiarą oczyściwszy serca ich. 10. Teraz tedy przecz kusicie Boga, chcąc włożyć jarzmo na szyję uczniów, którego ani ojcowie naszy, ani my, znosićśmy nie mogli? 11. Ale przez łaskę Pana Jezusa Chrystusa wierzymy, iż będziemy zbawieni, tak jako i oni. 12. I umilknęło wszystko zgromadzenie, a słuchali Barnabasza i Pawła, opowiadających, jako wielkie znaki i cuda czynił Bóg między pogany przez nie. 13. A gdy umilknęli, odpowiedział Jakub, mówiąc: Mężowie bracia, słuchajcie mię! 14. Szymon powiedział, jako pierwszej nawiedził Bóg, aby z Poganów wziął lud imieniowi swemu. 15. A z tym się zgadzają słowa proroków, jako jest napisano: 16. Potym się wrócę i znowu zbuduję przybytek Dawidów, który upadł, a rozwaliny jego znowu pobuduję i naprawię ji, 17. aby drudzy ludzie szukali Pana i wszyscy narodowie, nad którymi wzywane jest imię moje, mówi Pan, czyniący to. 18. Znajoma jest od wieku Panu sprawa jego. 19. Przetoż mnie się zda nie przykrzyć się tym, którzy się z poganów nawracają do Boga, 20. ale pisać do nich, aby się wstrzymawali od splugawienia bałwanów i porubstwa, i od rzeczy dawionych, i od krwie. 21. Abowiem Mojżesz od dawnych czasów ma w każdym mieście te, którzy go opowiadają w Bóźnicach, gdzie na każdy szabbat czytają. 22. Tedy się podobało Apostołom i starszym ze wszystkim kościołem wybrać męża z siebie i posłać do Antiochii z Pawłem i Barnabaszem, Judę, którego zwano Barsabaszem, i Sylę, męża przedniejsze między bracią, 23. napisawszy przez ręce ich: Apostołowie i starszy bracia, tym, którzy są w Antiochii i w Syrii, i w Cylicyji, braciej, którzy są z Poganów, zdrowia. 24. Gdyżśmy słyszeli, iż niektórzy z nas wyszedłszy, zatrwożyli was słowy, przewracając dusze wasze, którymiśmy nie rozkazali, 25. zdało się nam, wspólnie zebrany, wybrać męża i posłać do was z namilejszymi naszymi Barnabaszem i Pawłem, 26. ludźmi, którzy wydali dusze swe dla imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa. 27. A przetożemy posłali Judę i Sylę, którzy też sami ustnie toż powiedzą. 28. Abowiem zdało się Duchowi świętemu i nam, abyśmy

więcej nie kładli na was ciężaru, oprócz tych potrzebnych, **29.** abyście się wstrzymawali od rzeczy bałwanom ofiarowanych i od krwi, i od rzeczy dawionej, i od porubstwa: których rzeczy strzegąc się, dobrze uczynicie. Miejcie się dobrze. **30.** A tak oni odprawieni przyszli do Antiochijej, a zebrawszy mnóstwo, oddali list. **31.** Który przeczytawszy, uradowali się z pocieszenia. **32.** A Juda i Sylas, będąc i sami proroki, wielą słów cieszyli bracią i utwierdzili. **33.** A pomieszkawszy tam czas niejaki, odprawieni są z pokojem od braciej do tych, którzy je byli posłali. **34.** Lecz Syli zdało się tam zostać, a Juda sam poszedł do Jeruzalem. **35.** A Paweł i Barnabasz mieszkali w Antiochijej, nauczając i przepowiadając z wielem innych słowo Pańskie. **36.** A po kilku dni rzekł do Barnabasza Paweł: Wróciwszy się, nawiedzmy bracią po wszystkich mieściech, w którychśmy opowiadali słowo Pańskie, jako li się mają. **37.** A Barnabasz chciał wziąć z sobą i Jana, którego zwano Markiem. **38.** Ale Paweł prosił go, aby nie był przyjęt, jako ten, który odstał od nich z Pamfilijej a nie chodził z nimi na pracę. **39.** Zstała się tedy różnica, tak iż odszedł jeden od drugiego, a Barnabasz wzięwszy z sobą Marka, wiózł się do Cypru, **40.** lecz Paweł, obrawszy Sylę, poszedł, będąc poruczony łasce Bożej od braciej. I obchodził Syrią i Cylicją, utwierdzając kościoły, rozkazując chować przykazania apostołów i starszych. **41.** - - -

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.